

(Dz.U. L 281, str. 31) — Zobowiązanie państw członkowskich do zapewnienia, aby krajowe organy nadzorcze odpowiedzialne za kontrolowanie przetwarzania danych osobowych wykonywały swoje funkcje w sposób całkowicie niezależny — Nadzór państwowy nad organami nadzorczymi krajów związkowych, odpowiedzialnymi za kontrolę nad przetwarzaniem danych osobowych w sektorze niepublicznym

Sentencja

- 1) Republika Federalna Niemiec, poddając kontroli państwowej organy nadzorcze właściwe w zakresie nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje niepubliczne i przedsiębiorstwa publiczne działające na konkurencyjnym rynku (*öffentlich-rechtliche Wettbewerbsunternehmen*) w niektórych krajach związkowych i dokonując w ten sposób błędnej implementacji wymogu, zgodnie z którym organy te wykonują zadania „całkowicie niezależnie” uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 28 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Europejski Inspektor Ochrony Danych pokryje własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 marca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Janko Rottmann przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-135/08) (¹)

(Obywatelstwo Unii — Artykuł 17 WE — Obywatelstwo państwa członkowskiego nabyte przez urodzenie — Obywatelstwo innego państwa członkowskiego nabyte przez nadanie — Utrata obywatelstwa państwa pochodzenia z uwagi na nadanie nowego obywatelstwa — Utrata ze skutkiem wstecznym obywatelstwa nabytego przez nadanie z uwagi na dopuszczenie się podstępnych zabiegów przy jego nabywaniu — Bezpaństwowość skutkująca utratą statusu obywatela Unii)

(2010/C 113/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Janko Rottmann

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 17 traktatu WE — Nabycie obywatelstwa państwa członkowskiego powodujące ostateczną utratę obywatelstwa państwa pochodzenia — Utrata ze skutkiem wstecznym nowego obywatelstwa z uwagi na podstępne zabiegi towarzyszące jego nabywaniu — Bezpaństwowość zainteresowanego skutkująca utratą obywatelstwa Unii

Sentencja

Prawo Unii, a konkretnie art. 17 WE, nie stoi na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie cofnęło obywatelowi Unii Europejskiej nabyte przez nadanie obywatelstwo tego państwa, jeżeli zostało ono uzyskane na skutek podstępu, pod warunkiem że taka decyzja o cofnięciu obywatelstwa została wydana z poszanowaniem zasady proporcjonalności.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 marca 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashi (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08) przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawy połączone C-175/08, C-176/08, C-178/08 i C-179/08) (¹)

(Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków nadania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Status uchodźcy — Artykuł 2 lit. c) — Utrata statusu uchodźcy — Artykuł 11 — Zmiana okoliczności — Artykuł 11 ust. 1 lit. e) — Uchodźca — Nieuzasadniona obawa przed prześladowaniem — Ocena — Artykuł 11 ust. 2 — Pozbawienie statusu uchodźcy — Dowód — Artykuł 14 ust. 2)

(2010/C 113/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashid (Jama-178/08), Dler Jamal (C-179/08)

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 12) — Decyzje organu krajowego o uchyleniu statusu uchodźcy wobec zainteresowanych wyłącznie na podstawie ustania ich obawy przed prześladowaniem bez badania dodatkowych warunków dotyczących sytuacji politycznej w ich krajach pochodzenia — Obywatele iraccy, którym cofnięto status uchodźcy po upadku reżimu Saddama Husajna

Sentencja

1) Artykuł 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że:

— dana osoba traci status uchodźcy, jeżeli w wyniku znaczącej i długotrwałej zmiany okoliczności panujących w danym państwie trzecim ustały okoliczności uzasadniające jej obawę przed prześladowaniem z jednego z powodów, o których mowa w art. 2 lit. c) dyrektywy 2004/83, w związku z którymi została ona uznana za uchodźcę, i nie istnieją inne powody uzasadniające obawę przed „prześladowaniem” w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy 2004/83;

— na potrzeby oceny charakteru zmiany okoliczności właściwe organy państwa członkowskiego winny zweryfikować, biorąc pod uwagę indywidualną sytuację danego uchodźcy, czy okre-

ślone w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2004/83 podmioty zapewniające ochronę podjęły racjonalne działania mające na celu zapobieżenie prześladowaniom, czy posiadają w szczególności sprawny system prawny pozwalający na wykrywanie, ściganie i karanie działań stanowiących prześladowania oraz czy w przypadku pozbawienia go statusu uchodźcy zainteresowany obywatel będzie miał możliwość dostępu do tej ochrony;

— podmioty zapewniające ochronę określone w art. 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/83 mogą obejmować organizacje międzynarodowe kontrolujące państwo lub znaczącą część jego terytorium, również w formie obecności na tym terytorium oddziałów międzynarodowych.

2) Jeżeli ustały okoliczności, na podstawie których nadano status uchodźcy, to obowiązujące przy dokonywanej przez właściwe organy państwa członkowskiego weryfikacji innych okoliczności uzasadniających obawę danej osoby przed prześladowaniem z tego samego powodu co wcześniej albo z innego z powodów określonych w art. 2 lit. c) dyrektywy 2004/83 kryterium prawdopodobieństwa, które służy ocenie zagrożenia wynikającego z tych innych okoliczności, jest takie samo jak to stosowane przy nadawaniu statusu uchodźcy.

3) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2004/83 — w zakresie, w jakim dostarcza wskazówek dotyczących znaczenia wcześniejszego prześladowania lub zagrożenia takim prześladowaniem pod względem jego mocy dowodowej — może znajdować zastosowanie, jeżeli właściwe organy zmierzają ku pozbawieniu danej osoby statusu uchodźcy na podstawie art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2004/83, a zainteresowany powołuje się w celu wykazania dalszego istnienia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem na okoliczności inne niż te, na podstawie których został uznany za uchodźcę. Jednakże będzie tak zwykle tylko wtedy, gdy powód prześladowania różni się od przyjętego w momencie nadania statusu uchodźcy, a wcześniejsze prześladowanie lub zagrożenie takim prześladowaniem faktycznie miało miejsce i wykazuje związek z powodem prześladowania roztrząsanym na tym etapie.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.
Dz.U. C 180 z 1.8.2009.